

bron :

Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen

PB C 375 van 28/12/2000

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 52/2000 door de Raad vastgesteld op 9 november 2000 met het oog op de aanneming van Richtlijn 2000/.../EG van het Europees Parlement en de Raad van ... inzake de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties

(2000/C 375/02)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 175, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie (1),

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité (2),

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag (3),

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Richtlijn 88/609/EEG van de Raad van 24 november 1988 inzake de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties (4) heeft bijgedragen tot de beperking en terugdringing van de luchtverontreiniging door grote stookinstallaties. Deze richtlijn dient omwille van de duidelijkheid opnieuw geformuleerd te worden.

(2) In het vijfde milieuactieprogramma (5) wordt als doelstelling geformuleerd dat de kritische depositieniveaus van bepaalde verzurende verontreinigingen als zwaveldioxide (SO₂) en stikstofdioxide (NO_x) in geen geval mogen worden overschreden, terwijl de doelstelling ten aanzien van de luchtkwaliteit erin bestaat dat alle mensen doeltreffend moeten worden beschermd tegen erkende door luchtverontreiniging veroorzaakte gezondheidsrisico's.

(3) Alle lidstaten hebben het Protocol van Göteborg van 1 december 1999 bij het Verdrag van de Economische Commissie van de Verenigde Naties voor Europa van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging, ter bestrijding van verzuring, eutrofiëring en ozon op leefniveau ondertekend. Dit Protocol bevat onder andere toezeggingen om de emissies van zwavel- dioxide en stikstofdioxide te verlagen.

(4) De Commissie heeft een mededeling over een communautaire strategie ter bestrijding van de verzuring

gepubliceerd. De herziening van Richtlijn 88/609/EEG wordt als integrerend onderdeel van deze strategie aangemerkt Na raadpleging van het Comité van de Regio's, teneinde op lange termijn de SO₂- en NO_x-emissies voldoende te verminderen om de neerslag en de concentraties tot onder de kritische depositieniveaus te verlagen.

(5) Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel, zoals vervat in artikel 5 van het Verdrag, vormt de beperking van de emissie van verzurende stoffen door grote stookinstallaties een doelstelling die door individueel optredende lidstaten onvoldoende kan worden verwezenlijkt en ongecoördineerde maatregelen bieden geen waarborg dat de gewenste doelstelling ook werkelijk wordt bereikt. Gezien de noodzaak de emissie van verzurende stoffen in de gehele Gemeenschap te beperken, is het doeltreffender maatregelen op het niveau van de Gemeenschap te nemen.

(6) Grote stookinstallaties dragen in belangrijke mate bij tot de emissie van zwaveldioxide en stikstofoxiden in de Gemeenschap en het is nodig deze emissies te beperken; de benadering moet derhalve worden aangepast aan de uiteenlopende kenmerken van de sector grote stookinstallaties in de lidstaten.

(7) In Richtlijn 96/61/EG van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (6) is een geïntegreerde aanpak van de preventie en bestrijding van verontreiniging opgenomen, waarin alle aspecten van de milieueffecten van een installatie op geïntegreerde wijze worden beschouwd; stookinstallaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 50 MW vallen binnen het toepassingsgebied van Richtlijn 96/61/EG. De Commissie publiceert om de drie jaar ingevolge artikel 15, lid 3, van die richtlijn een inventaris van de voornaamste verantwoordelijke emissies en bronnen, een en ander op basis van door de lidstaten verstrekte gegevens. De Raad stelt overeenkomstig artikel 18 van die richtlijn, op voorstel van de Commissie, in overeenstemming met de hiertoe in het Verdrag neergelegde procedures, emissiegrenswaarden vast in die gevallen waarin een communautair optreden noodzakelijk is gebleken, zulks met name op basis van de in artikel 16 van die richtlijn bedoelde uitwisseling van informatie.

(8) Naleving van de in de onderhavige richtlijn vastgestelde emissiegrenswaarden dient als een noodzakelijke, maar nog ontoereikende voorwaarde te worden beschouwd om aan de eisen van Richtlijn 96/61/EG inzake het gebruik van de beste beschikbare technieken te voldoen.

Deze naleving kan strengere emissiegrenswaarden, emissiegrenswaarden voor andere stoffen en andere milieu compartimenten en andere relevante voorwaarden vereisen.

(9) De industrie heeft gedurende 15 jaar ervaring opgedaan met de invoering van technieken om de emissie van verontreinigende stoffen door grote stookinstallaties te beperken.

(10) Het protocol inzake zware metalen bij het ECE-Verdrag betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand beveelt maatregelen aan om de door bepaalde installaties uitgestoten hoeveelheid zware metalen te verminderen. Het is bekend dat de vermindering van stofemissie door stofbestrijdingsinstallaties voordelen zal opleveren voor de vermindering van stofgebonden emissies van zware metalen.

(11) In de sector grote stookinstallaties nemen installaties voor elektriciteitsopwekking een belangrijke plaats in.

(12) Richtlijn 96/92/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 december 1996 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit (7) moet onder andere tot gevolg hebben dat

onder nieuwkomers in de sector nieuwe productiecapaciteit zal worden verdeeld.

(13) De Gemeenschap streeft naar een beperking van de emissie van kooldioxide. Waar haalbaar biedt warmtekrachtkoppeling een waardevolle mogelijkheid om bij het brandstofverbruik het algehele rendement te verbeteren.

(14) Reeds thans stijgt het gebruik van aardgas voor de elektriciteitsopwekking significant, hetgeen waarschijnlijk nog zal voortduren, met name door gebruikmaking van gasturbines.

(15) Gezien de toenemende productie van energie uit biomassa, zijn specifieke emissienormen terzake gerechtvaardigd.

(16) In de resolutie van de Raad van 24 februari 1997 betreffende een communautaire strategie voor het afvalbeheer (7) wordt de noodzaak van de terugwinning van afval onderstreept en is gesteld dat om een hoog niveau van milieubescherming te garanderen passende emissienormen voor de werking van afvalverbrandingsinstallaties dienen te gelden.

(17) De industrie heeft ervaring opgedaan met technieken en apparatuur voor de meting van de belangrijkste verontreinigende stoffen die door grote stookinstallaties worden uitgestoten. De Europese Commissie voor Normalisatie (CEN) is begonnen te werken aan een kader waarmee binnen de Gemeenschap vergelijkbare meetresultaten worden gewaarborgd en een hoog kwaliteitsniveau van deze metingen wordt gegarandeerd.

(18) Er bestaat behoefte om de kennis omtrent de emissie van de belangrijkste verontreinigende stoffen door grote stookinstallaties te verbeteren. Deze informatie dient, teneinde voor het verontreinigingsniveau van een installatie werkelijk representatief te zijn, tevens met kennis omtrent het energieverbruik ervan te worden gecombineerd.

(19) Deze richtlijn dient de termijnen waarbinnen de lidstaten Richtlijn 88/609/EEG moeten omzetten en uitvoeren, onverlet te laten,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze richtlijn is van toepassing op stookinstallaties met een nominaal thermisch vermogen van 50 MW of meer, ongeacht het toegepaste brandstoftype (vaste, vloeibare of gasvormige brandstof) .

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. "emissie": uitworp van stoffen in de lucht door een stookinstallatie;
2. "rookgassen": gasvormige uitworp die vaste, vloeibare of gasvormige emissies bevat; het debiet van rookgassen wordt berekend in kubieke meter per uur bij genormaliseerde temperatuur (273 K) en druk (101,3 kPa) en na aftrek van het waterdampgehalte en wordt uitgedrukt in "Nm³/h";

3. "emissiegrenswaarde": toelaatbare hoeveelheid van een stof die met de rookgassen van een stookinstallatie gedurende een bepaalde periode in de lucht mag worden uitgestoten; de emissiegrenswaarde wordt berekend in massa per volume rookgassen bij een zuurstofgehalte in de rookgassen van 3 volumepercent in het geval van vloeibare en gasvormige brandstoffen, van 6 volumepercent in het geval van vaste brandstoffen en van 15 volumepercent in het geval van gasturbines en wordt uitgedrukt in "mg/Nm³";
4. "ontzwavelingspercentage": de verhouding tussen de hoeveelheid zwavel die gedurende een bepaalde periode op de locatie van een stookinstallatie niet wordt uitgestoten en de hoeveelheid zwavel in de brandstof die in de stookinstallatie en de bijbehorende voorzieningen wordt ingevoerd en in dezelfde periode wordt verbruikt;
5. "exploitant": iedere natuurlijke of rechtspersoon die de stookinstallatie exploiteert of daarover beslissende economische zeggenschap heeft of aan wie een dergelijke zeggenschap is overgedragen;
6. "brandstof": elke vaste, vloeibare of gasvormige brandbare stof waarmee de stookinstallatie wordt gevoed, met uitzondering van afvalstoffen die vallen onder Richtlijn 89/369/EEG van de Raad van 8 juni 1989 ter voorkoming van door nieuwe installaties voor de verbranding van stedelijk afval veroorzaakte luchtverontreiniging (9), Richtlijn 89/429/EEG van de Raad van 21 juni 1989 ter vermindering van door bestaande installaties voor de verbranding van stedelijk afval veroorzaakte luchtverontreiniging (10) en Richtlijn 94/67/EG van de Raad van 16 december 1994 betreffende de verbranding van gevaarlijke afvalstoffen (11), of toekomstige communautaire besluiten tot intrekking of vervanging van een of meer van deze richtlijnen;
7. "stookinstallatie": elk technisch toestel waarin brandstoffen worden geoxideerd teneinde de aldus opgewekte warmte te gebruiken. Deze richtlijn is slechts van toepassing op stookinstallaties die bestemd zijn voor de opwekking van energie, met uitzondering van die welke de verbrandingsproducten rechtstreeks in productieprocedures gebruiken. Deze richtlijn is met name niet van toepassing op de volgende verbrandingsinstallaties:
 - a. installaties waarin de verbrandingsproducten worden gebruikt voor directe verwarming, droging of enige andere behandeling van voorwerpen of materialen, bijvoorbeeld herverhittingsovens en ovens voor warmtebehandeling;
 - b. naverbrandingsinstallaties, dat wil zeggen technische voorzieningen voor de zuivering van rookgassen door verbranding, die niet als autonome stookinstallatie worden geëxploiteerd;
 - c. installaties voor het regenereren van katalysatoren voor het katalytisch kraakproces;
 - d. installaties om zwavelwaterstof om te zetten in zwavel;
 - e. in de chemische industrie gebruikte reactoren;
 - f. cokesbatterijovens;
 - g. windverhitters van hoogovens;
 - h. technische voorzieningen die bij de voortstuwing van een voertuig, schip of vliegtuig worden gebruikt;
 - i. gasturbines die op offshore-platforms worden gebruikt;
 - j. gasturbines die vóór ... (*) een vergunning hebben gekregen of waarvoor, vóór ... (*), naar het oordeel van de bevoegde autoriteit een volledige vergunning is aangevraagd, mits de installatie niet later dan... (***) in gebruik genomen wordt, behoudens het bepaalde in artikel 8, lid 1, en bijlage IX, deel A en B.

Installaties die worden aangedreven door diesel-, benzine of gasmotoren zijn niet aan deze richtlijn onderworpen. Wanneer twee of meer afzonderlijke nieuwe installaties zo worden geïnstalleerd dat hun rookgassen naar het oordeel van de bevoegde autoriteiten, met inachtneming van technische en economische

omstandigheden, via één gemeenschappelijke schoorsteen zouden kunnen worden uitgestoten, wordt dit samenstel van installaties als één eenheid aangemerkt;

8. "gemengde stookinstallatie": elke stookinstallatie die terzelfder tijd of beurtelings met twee of meer brandstoffen kan worden gevoed;

9. "nieuwe installatie": elke stookinstallatie waarvoor de eerste bouwvergunning of, bij gebreke van een dergelijke procedure, de eerste bedrijfsvergunning op of na 1 juli 1987 is verleend;

10. "bestaande installatie": elke stookinstallatie waarvoor de eerste bouwvergunning of, bij gebreke van een dergelijke procedure, de eerste bedrijfsvergunning vóór 1 juli 1987 is verleend;

11. "biomassa": producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit plantaardig landbouw- of bosbouw materiaal dat gebruikt kan worden als brandstof om de energetische inhoud ervan te benutten, alsmede de volgende als brandstof gebruikte afvalstoffen:

- a. plantaardige afvalstoffen uit land- en bosbouw;
- b. plantaardige afvalstoffen van de voedingsindustrie;
- c. plantaardige afvalstoffen van ruwe pulpproductie en van papierproductie uit pulp;
- d. kurkafval;
- e. houtafval, met uitzondering van houtafval dat ten gevolge van een behandeling met houtbeschermingsmiddelen of door het aanbrengen van een beschermingslaag gehalogeneerde organische verbindingen dan wel zware metalen kan bevatten, wat in het bijzonder het geval is voor houtafval afkomstig van bouw- en sloopafval;

12. "gasturbine": een roterende machine die thermische energie in arbeid omzet, in hoofdzaak bestaande uit een compressor, een thermisch toestel waarin brandstof wordt geoxideerd om het werkmedium te verhitten, en een turbine.

Artikel 3

1. De lidstaten stellen uiterlijk op 1 juli 1990 programma's vast voor de geleidelijke vermindering van de totale jaarlijkse emissies van bestaande installaties. In deze programma's worden zowel het tijdschema als de uitvoeringsbepalingen voor de desbetreffende programma's vastgesteld.

2. Overeenkomstig de in lid 1 bedoelde programma's blijven de lidstaten voldoen aan de in bijlage I, kolom 1 tot en met 6, voor zwaveldioxide en in bijlage II, kolom 1 tot en met 4, voor stikstofoxiden vastgestelde emissieplafonds en percentages, zulks op de in die bijlagen gestelde data en totdat de bepalingen van artikel 4 betreffende bestaande installaties zijn uitgevoerd.

3. Gedurende de uitvoering van de programma's stellen de lidstaten eveneens de totale jaarlijkse emissies vast overeenkomstig bijlage IX, deel C.

4. Indien een ingrijpende en onverwachte verandering van de vraag naar energie of van de beschikbaarheid van bepaalde brandstoffen of bepaalde opwekkingsinstallaties ernstige technische moeilijkheden oplevert voor de tenuitvoerlegging van het programma dat een lidstaat krachtens lid 1 heeft opgesteld, neemt de Commissie op verzoek van de betrokken lidstaat en rekening houdend met de toedracht van dat verzoek, een besluit om

ten aanzien van die lidstaat de emissieplafonds en/of de data van de bijlagen I en II te wijzigen; zij deelt dit besluit aan de Raad en aan de lidstaten mede. Elke lidstaat kan het besluit van de Commissie binnen drie maanden ter beoordeling aan de Raad voorleggen. De Raad kan binnen drie maanden met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een andersluidend besluit nemen.

Artikel 4

1. De lidstaten treffen passende maatregelen teneinde te bewerkstelligen dat iedere bouwvergunning of, bij gebreke van een dergelijke procedure, iedere bedrijfsvergunning voor een nieuwe stookinstallatie - waarvoor vóór ... (*) naar het oordeel van de bevoegde autoriteit een volledige vergunning is aangevraagd, mits de installatie uiterlijk . (**) in gebruik genomen wordt - voorschriften bevat met betrekking tot de inachtneming van de in deel A van de bijlagen III tot en met VII voor zwaveldioxide, stikstofoxiden en stof vastgestelde emissiegrenswaarden.

2. De lidstaten treffen passende maatregelen teneinde te bewerkstelligen dat iedere bouwvergunning of, bij gebreke van een dergelijke procedure, iedere bedrijfsvergunning voor een andere nieuwe stookinstallatie dan die welke zijn bedoeld in lid 1, voorschriften bevat met betrekking tot de inachtneming van de in deel B van de bijlagen III tot en met VII voor zwaveldioxide, stikstofoxiden en stof vastgestelde emissie- grenswaarden.

3. Onverminderd Richtlijn 96/61/EG en Richtlijn 96/62/EG van de Raad van 27 september 1996 inzake de beoordeling en het beheer van de luchtkwaliteit (12) bereiken de lidstaten uiterlijk op 1 januari 2008 significante emissiereducties, door

- a. passende maatregelen te treffen om te bewerkstelligen dat alle bedrijfsvergunningen voor bestaande installaties voorschriften bevatten met betrekking tot de inachtneming van de voor nieuwe stookinstallaties vastgestelde emissiegrenswaarden voor nieuwe installaties, als bedoeld in lid 1; of
- b. ervoor te zorgen dat bestaande installaties onderworpen worden aan het in lid 6 bedoelde nationale emissiereductieplan,

en, wanneer zulks passend is, door de artikelen 5, 6, 8 en 9 toe te passen.

4. Onverminderd de Richtlijnen 96/61/EG en 96/62/EG kunnen bestaande installaties worden vrijgesteld van de verplichting tot inachtneming van de in lid 3 bedoelde emissiegrenswaarden en van opneming in het nationale emissiereductieplan, op voorwaarde dat:

- a. de exploitant van een bestaande installatie zich in een schriftelijke verklaring die uiterlijk op 30 juni 2004 aan de bevoegde autoriteit wordt overgelegd, ertoe verbindt om de installatie vanaf 1 januari 2008 niet langer dan 20 000 uren in bedrijf te nemen;
- b. de exploitant elk jaar aan de bevoegde autoriteit meedeelt hoeveel van de resterende exploitatietijd hij reeds heeft gebruikt en nog zal gebruiken.

5. De lidstaten kunnen eisen dat strengere emissiegrenswaarden en uitvoeringstermijnen in acht worden genomen dan die welke in de leden 1 tot en met 4 en in artikel 11 zijn genoemd; ook kunnen zij andere verontreinigende stoffen opnemen en aanvullende eisen stellen of de aanpassing van de installaties aan de technische vooruitgang voorschrijven.

6. Onverminderd de onderhavige richtlijn en Richtlijn 96/61/EG, en met inachtneming van de kosten en baten

en hun verplichtingen uit hoofde van Richtlijn 2000/.../EG van het Europees Parlement en de Raad van ... inzake nationale emissieplafonds (13) en Richtlijn 96/62/EG, kunnen de lidstaten voor bestaande installaties een nationaal emissiereductieplan opstellen en uitvoeren waarin onder meer, de plafonds van de bijlagen I en II in acht genomen worden.

Het nationale emissiereductieplan brengt de totale jaarlijkse emissies van NO_x, SO₂ en stof van bestaande installaties terug tot de niveaus die bereikt zouden zijn als de in lid 3, onder a), bedoelde emissiegrenswaarden waren toegepast op de bestaande installaties die in het jaar 2000 in bedrijf zijn (met inbegrip van die installaties die in 2000 worden onderworpen aan een door de bevoegde autoriteit goedgekeurd saneringsplan teneinde te voldoen aan de door de nationale wetgeving vereiste emissiereductie) en op basis van de effectieve jaarlijkse exploitatietijd, de gebruikte brandstof en het thermische vermogen, berekend op basis van het gemiddelde van de afgelopen vijf jaar van exploitatie, tot en met het jaar 2000.

De sluiting van een in het nationale emissiereductieplan opgenomen installatie heeft niet tot gevolg dat de totale jaarlijkse emissies van de resterende installaties van het plan worden verhoogd.

Een bestaande of nieuwe installatie kan in geen geval op grond van een nationaal emissiereductieplan worden vrijgesteld van de bepalingen van de desbetreffende communautaire wetgeving, onder meer Richtlijn 96/61/EG.

Voor nationale emissiereductieplannen gelden de volgende voorwaarden:

- a. het plan bevat doelstellingen en daarvan afgeleide streefgetallen, maatregelen en tijdschema's om die doelstellingen en streefgetallen te halen, alsmede een controlemechanisme;
- b. de lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op ... (*) in kennis van hun nationale emissiereductieplan;
- c. binnen zes maanden na de kennisgeving van punt b) beoordeelt de Commissie of het plan al dan niet beantwoordt aan de vereisten van dit lid 6. Wanneer de Commissie van mening is dat dit niet het geval is, stelt zij de lidstaat daarvan in kennis en deelt de lidstaat binnen de drie daaropvolgende maanden mee welke maatregelen genomen zijn om aan de vereisten van dit lid tegemoet te komen;
- d. de Commissie stelt uiterlijk op ... (***) richtsnoeren op om de lidstaten bij de uitwerking van hun plannen bij te staan.

7. Uiterlijk op 31 december 2004 zal de Commissie, in het licht van de vooruitgang die geboekt is om de volksgezondheid te beschermen en de communautaire milieudoelstellingen inzake verzuring en luchtkwaliteit overeenkomstig Richtlijn 96/62/EG te halen, het Europees Parlement en de Raad een verslag voorleggen met een beoordeling van:

- a. de noodzaak van verdere maatregelen;
- b. kosteneffectiviteit, kosten en baten van verdere emissiereductie in de sector van de grote stookinstallaties in de lidstaten in vergelijking met andere sectoren;
- c. de technische en economische haalbaarheid van de emissiereductie;
- d. de gevolgen van zowel de normen voor de sector grote stookinstallaties, inclusief de bepalingen voor binnenlandse vaste brandstoffen, als de concurrentiesituatie op de energiemarkt, voor het milieu en de interne markt;
- e. alle nationale emissiereductieplannen die de lidstaten op grond van lid 6 hebben verstrekt.

8. Het in lid 7 bedoelde verslag gaat zo nodig vergezeld van passende voorstellen, met inachtneming van Richtlijn 96/61/EG.

Artikel 5

In afwijking van het bepaalde in bijlage III geldt het volgende:

1. Voor installaties met een nominaal thermisch vermogen van 400 MW of meer die niet meer dan 2 200 uur per jaar in bedrijf zijn (voortschrijdend gemiddelde over een periode van vijf jaar) geldt een SO₂-emissiegrenswaarde van 800 mg/Nm³.

Deze bepaling is niet van toepassing op nieuwe installaties waarvoor de vergunning overeenkomstig artikel 4, lid 2, is verleend.

2. Installaties die vaste brandstoffen van eigen bodem stoken, mogen de grenswaarden van bijlage III overschrijden, indien de voor de installaties vastgestelde SO₂-emissiegrenswaarde door de bijzondere eigenschappen van de brandstof niet zonder overmatig dure technieken in acht kan worden genomen. Dit neemt niet weg dat deze installaties ten minste moeten voldoen aan bijlage VIII.

3. Tot en met 31 december 1999 mag Spanje vergunningen afgeven voor nieuwe, vóór eind 2005 in bedrijf te stellen krachtinstallaties met een nominaal thermisch vermogen van 500 MW of meer, waarin van eigen bodem afkomstige of geïmporteerde vaste brandstoffen worden gestookt en die aan de volgende vereisten voldoen:

- a. voor geïmporteerde vaste brandstoffen een SO₂-emissiegrenswaarde van 800 mg/Nm³;
- b. voor van eigen bodem afkomstige vaste brandstoffen minimaal 60 % ontzwaveling,

mits de totale toegestane capaciteit van installaties waar- voor deze afwijking geldt, niet meer bedraagt dan:

- 2 000 MWe voor installaties die vaste brandstoffen van eigen bodem stoken;
- 7 500 MWe voor installaties die geïmporteerde vaste brandstoffen stoken, ofwel - indien dat lager is - 50 % van de totale nieuwe capaciteit van alle installaties op vaste brandstoffen waarvoor uiterlijk op 31 december 1999 een vergunning is afgegeven.

Artikel 6

De lidstaten kunnen, voor installaties waar bruinkool van eigen bodem wordt gestookt, een overschrijding van de overeenkomstig artikel 4 vastgestelde grenswaarden toestaan, indien ondanks de toepassing van de beste beschikbare maar niet overmatig dure technologie, ernstige problemen in verband met de aard van de bruinkool zulks vereisen en bruinkool een essentiële brandstof is voor deze installaties.

Dergelijke gevallen worden onmiddellijk ter kennis van de Commissie gebracht; over de te treffen maatregelen wordt met de Commissie overleg gepleegd. Deze bepaling is niet van toepassing op nieuwe installaties waarvoor de vergunning overeenkomstig artikel 4, lid 2, is verleend.

Artikel 7

De lidstaten dragen er zorg voor dat voor nieuwe installaties waarvoor een vergunning is verleend

overeenkomstig artikel 4, lid 2, of voor installaties waarop artikel 11 van toepassing is, de technische en economische haalbaarheid van warmtekrachtkoppeling wordt onderzocht. Indien de haalbaarheid wordt bevestigd, rekening houdend met de markt- en distributiesituatie, worden de installaties in die zin ontworpen.

Artikel 8

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat in de in artikel 4 genoemde vergunningen voorschriften bevatten inzake procedures bij storingen of uitvallen van de zuiveringsinrichting. Meer bepaald verlangt de bevoegde autoriteit dat de exploitant ingeval de zuiveringsinrichting is uitgevallen en niet binnen 24 uur weer normaal functioneert, de installatie geheel of gedeeltelijk stillegt of met een weinig vervuilende brandstof in werking houdt. In elk geval wordt de bevoegde autoriteit binnen 48 uur op de hoogte gesteld. De som van de perioden van werking zonder zuiveringsinrichting mag in een periode van twaalf maanden in geen geval meer bedragen dan 120 uur.

De bevoegde autoriteit kan uitzonderingen toestaan op de limieten van 24 uur en 120 uur, wanneer, naar haar oordeel:

- a. het absoluut noodzakelijk is om de energievoorziening in stand te houden, of
- b. de installatie met de uitgevallen inrichting anders voor een beperkte tijd zou worden vervangen door een installatie die over het geheel genomen een hogere emissie zou veroorzaken.

2. De bevoegde autoriteit kan de verplichting tot het naleven van de in artikel 4 bedoelde emissiegrenswaarden voor zwaveldioxide bij installaties waar voor dit doel normaliter laagzwavelige brandstof wordt verstoekt, voor een periode van ten hoogste zes maanden opschorten, indien de exploitant wegens een onderbreking van de voorziening met laagzwavelige brandstof ten gevolge van een ernstig tekort aan dergelijke brandstoffen niet in staat is deze grenswaarden in acht te nemen. De Commissie wordt onverwijld op de hoogte gesteld van dergelijke gevallen.

3. De bevoegde autoriteit kan vrijstelling verlenen van de verplichte emissiegrenswaarden van artikel 4 voor een installatie die normaliter gasvormige brandstof gebruikt maar die als gevolg van een plotselinge onderbreking in de gasvoorziening uitzonderlijk een andere brandstof moet gebruiken en die zonder vrijstelling zou moeten worden uitgerust met een zuiveringsinrichting, en dit voor maximum tien dagen, tenzij er een absolute noodzaak bestaat om de energievoorziening in stand te houden.

Artikel 9

1. Bij de toekenning van de vergunning van artikel 4, leden 1 en 2, aan installaties die gelijktijdig met twee of meer brandstoffen worden gevoed, en voor dergelijke installaties die vallen onder artikel 4, lid 3, of artikel 11, stelt de bevoegde autoriteit de emissiegrenswaarden als volgt vast:

- a. ten eerste, door de emissiegrenswaarde voor elke brandstof en elke verontreinigende stof te nemen die overeenkomt met het nominale thermische vermogen van de installatie zoals aangegeven in de bijlagen III tot en met VII;
- b. ten tweede, door de gewogen emissiegrenswaarden per brandstof te bepalen; deze waarden worden verkregen door elk van de hierboven bedoelde grenswaarden te vermenigvuldigen met de hoeveelheid door elke brandstof geleverde warmte, gedeeld door de warmte geleverd door alle brandstoffen tezamen;
- c. ten derde, door de per brandstof gewogen emissiegrenswaarden bij elkaar op te tellen.

2. In polyvalente stookinstallaties die distillatie- en omzettingsresiduen afkomstig van het raffineren van ruwe aardolie, alleen of in combinatie met andere brandstoffen, zelf verbruiken, zijn, niettegenstaande het bepaalde in lid 1, de voorschriften inzake de brandstof met de hoogste emissiegrenswaarde (bepalende brandstof) onverminderd van toepassing, indien tijdens de werking van de installatie het aandeel van de door deze brandstof geleverde warmte ten minste 50 % bedraagt van de warmte geleverd door alle brandstoffen tezamen.

Indien het aandeel van de beslissende brandstof kleiner dan 50 % is, wordt de emissiegrenswaarde naar rato van de door elke brandstof geleverde warmte en gelet op de warmte geleverd door alle brandstoffen tezamen als volgt bepaald:

- a. ten eerste, door de emissiegrenswaarde voor elke brandstof en elke verontreinigende stof te nemen die overeenkomt met het nominale thermische vermogen van de installatie zoals aangegeven in de bijlagen III tot en met VII;
- b. ten tweede, door de emissiegrenswaarde te berekenen voor de bepallende brandstof (de brandstof met de hoogste emissiegrenswaarde op grond van de bijlagen III tot en met VII of, in geval van twee brandstoffen met dezelfde emissiegrenswaarde, de brandstof die de grootste hoeveelheid warmte levert) : deze waarde wordt verkregen door de in de bijlagen III tot en met VII vermelde grenswaarde voor deze brandstof met twee te vermenigvuldigen en van de uitkomst ervan de emissiegrenswaarde voor de brandstof met de laagste emissiegrenswaarde af te trekken;
- c. ten derde, door de gewogen emissiegrenswaarden per brandstof te bepalen; deze waarden worden verkregen door de berekende emissiegrenswaarde van de bepallende brandstof te vermenigvuldigen met de hoeveelheid door de bepallende brandstof geleverde warmte en elk der andere grenswaarden te vermenigvuldigen met de hoeveelheid door elke brandstof geleverde warmte, en de uitkomst van elke vermenigvuldiging te delen door de warmte geleverd door alle brandstoffen tezamen;
- d. ten vierde, door de per brandstof gewogen emissiegrenswaarden bij elkaar op te tellen.

3. Als alternatief voor lid 2 kunnen voor zwaveldioxide de volgende gemiddelde emissiegrenswaarden, ongeacht de gebruikte brandstofcombinaties, worden toegepast:

- a. voor nieuwe installaties als bedoeld in artikel 4, leden 1 en 3: 1 000 mg/Nm³, berekend als het gemiddelde van alle installaties van dat type binnen de raffinaderij;
- b. voor nieuwe installaties als bedoeld in artikel 4, lid 2: 600 mg/Nm³, berekend als het gemiddelde van alle installaties van dat type binnen de raffinaderij, met uitzondering van gasturbines.

De bevoegde autoriteiten zien erop toe dat de toepassing van deze bepaling niet tot een verhoging van de emissies van bestaande installaties leidt.

4. Bij de toekenning van de in artikel 4, leden 1 en 2, bedoelde vergunning aan installaties die beurtelings met twee of meer brandstoffen worden gevoed en in het geval van dergelijke installaties waarop artikel 4, lid 3, of artikel 11 van toepassing is, zijn de in de bijlagen III tot en met VII genoemde emissiegrenswaarden voor elke gebruikte brandstof van toepassing.

Artikel 10

Rookgassen uit stookinstallaties worden op gecontroleerde wijze uitgestoten via een schoorsteen . De uitstootvoorschriften worden vermeld in de vergunning van artikel 4, alsook in die voor installaties waarop

artikel 11 van toepassing is. De bevoegde autoriteit zorgt er met name voor dat de schoorsteenhoogte zo wordt berekend, dat er geen gevaar bestaat voor gezondheid of milieu.

Artikel 11

Bij uitbreiding van een stookinstallatie met ten minste 50 MW, zijn de emissiegrenswaarden van deel B van de bijlagen III tot en met VII van toepassing op het nieuwe gedeelte van de installatie; zij worden vastgesteld op grond van het thermische vermogen van de gehele installatie. Dit geldt niet voor de gevallen bedoeld in artikel 9, leden 2 en 3.

Heeft de exploitant van een stookinstallatie een wijziging voor in de zin van de artikelen 2, lid 10, onder b), en 12, lid 2, van Richtlijn 96/61/EG, dan zijn de emissiegrenswaarden van deel B van de bijlagen III tot en met VII met betrekking tot SO₂, NO_x en stofdeeltjes van toepassing.

Artikel 12

De lidstaten zorgen ervoor dat ingeval stookinstallaties worden gebouwd die aanzienlijke gevolgen kunnen hebben voor het milieu in een andere lidstaat, alle passende informatie wordt uitgewisseld en overleg wordt gepleegd overeenkomstig artikel 7 van Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 inzake de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (14) .

Artikel 13

De lidstaten treffen de nodige maatregelen om de controle, overeenkomstig bijlage IX, deel A, op de emissies van de door deze richtlijn bestreken stookinstallaties alsmede op alle overige waarden die voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn zijn vereist, te verzekeren. Zij kunnen verlangen dat een dergelijke controle voor rekening van de exploitant geschiedt.

Artikel 14

De lidstaten treffen de nodige maatregelen opdat de exploitant de bevoegde autoriteiten binnen een redelijke termijn in kennis stelt van de resultaten van de continumetingen, de controle op de meetapparatuur, de niet-continue metingen en alle overige metingen die werden verricht om de naleving van deze richtlijn te kunnen beoordelen.

Artikel 15

1. Bij continumetingen worden de in deel A van de bijlagen III tot en met VII bedoelde emissiegrenswaarden geacht te zijn nageleefd, indien uit de evaluatie van de resultaten voor de bedrijfsduur tijdens een kalenderjaar blijkt dat

- a. geen kalendermaandgemiddelde boven de emissiegrenswaarden ligt, en
- b. in het geval van:
 - i. zwaveldioxide en stof, 97 % van alle 48-uursgemiddelden 110 % van de emissiegrenswaarden niet te boven gaat;
 - ii. stikstofoxiden, 95 % van alle 48-uursgemiddelden 110 % van de emissiegrenswaarden niet te

boven gaat.

Met de in artikel 8 bedoelde perioden alsmede perioden van opstarten en stilleggen wordt geen rekening gehouden.

2. Indien uitsluitend niet-continue metingen of andere geschikte bepalingmethoden zijn vereist, worden de in de bijlagen III tot en met VII bedoelde emissiegrenswaarden geacht te zijn nageleefd, indien de resultaten van alle meetcycli of van deze andere methoden, die overeenkomstig de door de bevoegde overheid vastgelegde regels zijn bepaald en vastgesteld, de emissiegrenswaarden niet overschrijden.

3. In de gevallen bedoeld in artikel 5, leden 2 en 3, worden de ontzwavelingspercentages geacht te zijn bereikt, indien uit de evaluatie van metingen die zijn verricht overeenkomstig bijlage IX, deel A, punt 3, blijkt dat alle kalendermaandgemiddelden of alle voortschrijdende maandgemiddelden voldoen aan de vereisten betreffende de ontzwavelingspercentages.

Met de in artikel 8 bedoelde perioden alsmede perioden van opstarten en stilleggen wordt geen rekening gehouden.

4. Voor nieuwe installaties met een vergunning die overeenkomstig artikel 4, lid 2, is verleend, worden de emissiegrenswaarden geacht te zijn nageleefd, indien voor de bedrijfsuren in een kalenderjaar:

- a. geen gevalideerd daggemiddelde hoger is dan de toepasselijke cijfers in deel B van de bijlagen III tot en met VII;
- b. 95 % van alle gevalideerde uurgemiddelden in één jaar niet hoger is dan 200 % van de toepasselijke cijfers in deel B van de bijlagen III tot en met VII.

De "gevalideerde gemiddelden" worden bepaald overeenkomstig bijlage IX, deel A, punt 6.

Met de in artikel 8 bedoelde perioden alsmede perioden van opstarten en stilleggen wordt geen rekening gehouden.

Artikel 16

1. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op 31 december 1990 in kennis van de volgens artikel 3, lid 1, opgestelde programma's.

Uiterlijk één jaar na afloop van elke fase van de emissievermindering van bestaande installaties, leggen de lidstaten aan de Commissie een beknopt rapport voor over de resultaten van de uitvoering van de programma's.

Tevens is een tussentijds rapport vereist halverwege elke fase.

2. De in lid 1 bedoelde rapporten bevatten een overzicht van:

- a. alle stookinstallaties die onder deze richtlijn vallen,
- b. de emissies van zwaveldioxide en stikstofoxiden, uitgedrukt in ton per jaar en als concentratie van deze

stoffen in de rookgassen,

- c. de reeds genomen of voorgenomen maatregelen om de emissies te verminderen, en van de wijzigingen in de keuze van de gebruikte brandstof,
- d. de uitgevoerde of voorgenomen wijzigingen in de bedrijfsvoering,
- e. de uitgevoerde of voorgenomen definitieve stillegging van stookinstallaties, en
- f. in voorkomend geval, de emissiegrenswaarden die volgens de programma's voor bestaande installaties gelden. Bij de bepaling van de jaarlijkse emissies en de concentraties verontreinigende stoffen in de rookgassen houden de lidstaten rekening met de artikelen 13, 14 en 15.

3. De lidstaten die artikel 5 toepassen, brengen daarover jaarlijks verslag uit aan de Commissie.

Artikel 17

De lidstaten stellen sancties vast op inbreuken op de krachtens deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen. De sancties zijn doeltreffend, evenredig en afschrikkend.

Artikel 18

1. Richtlijn 88/609/EEG wordt met ingang van ... (*) ingetrokken, onverminderd de daarin vastgelegde termijnen voor omzetting en toepassing ervan, zoals ook vermeld in bijlage X bij deze richtlijn.

2. Verwijzingen naar Richtlijn 88/609/EEG worden uitgelegd als verwijzingen naar de onderhavige richtlijn en gelezen overeenkomstig de concordantietabel in bijlage XI.

Artikel 19

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór ... (*) aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. Voor bestaande installaties en nieuwe installaties waarvoor een vergunning is verleend overeenkomstig artikel 4, lid 1, is bijlage IX, deel A, punt 2, vanaf ... (***) van toepassing.

3. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de bepalingen van intern recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied aannemen.

Artikel 20

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen.

Artikel 21

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te ...

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter

Bijlagen:

[Plafonds en streefcijfers voor de vermindering van SO₂-emissies voor bestaande installaties](#)

[Plafonds en streefcijfers voor de vermindering van NO_x-emissies voor bestaande installaties](#)

[Emissiegrenswaarden voor SO₂](#)

[Emissiegrenswaarden voor SO₂](#)

[Emissiegrenswaarden voor SO₂](#)

[Emissiegrenswaarden voor NO_x \(gemeten als NO₂\)](#)

[Emissiegrenswaarden voor stof](#)

[Ontzwavelingspercentage](#)

[Emissiemeting](#)

[Termijnen voor omzetting en uitvoering van de ingetrokken richtlijn](#)

[concordantietabel](#)

[Motivering van de Raad](#)

Voetnoten:

(1) PB C 300 van 29. 9. 1998, blz. 6.

(2) PB C 101 van 12. 4. 1999, blz. 55.

(3) Advies van het Europees Parlement van 14 april 1999 (PB C 219 van 30. 7. 1999, blz. 175), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 9 november 2000 en besluit van het Europees Parlement van . . . (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

(4) PB L 336 van 7. 12. 1988, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Richtlijn 94/66/EG van de Raad (PB L 337 van 24. 12. 1994, blz. 83) .

(5) PB C 138 van 17. 5. 1993, blz. 1.

(6) PB L 257 van 10. 10. 1996, blz. 26.

(7) PB L 27 van 30. 1. 1997, blz. 20.

(8) PB C 76 van 11. 3. 1997, blz. 1.

(9) PB L 163 van 14. 6. 1989, blz. 32.

(10) PB L 203 van 15. 7. 1989, blz. 50.

(11) PB L 365 van 31. 12. 1994, blz. 34.

(12) PB L 296 van 21. 11. 1996, blz. 55.

(13) Zie blz. 1 van dit Publicatieblad. . C 375/16

(14) PB L 175 van 5. 7. 1985, blz. 40. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 97/11/EG van de Raad (PB L 73

van 14. 3. 1997, blz. 5)

(*) Twaalf maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

(**) 24 maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

(***) Drie jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

Voor vragen en/of opmerkingen over EMIS kunt u mailen naar emis@vito.be

Copyright © [VITO](http://www.vito.be) 11/01/2001

Ontwerp [EMIS](http://www.emis.vito.be).